

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/480/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914203997
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6914203997.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému H. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. H. XXX, XXX XX N. H., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie spotrebiteľov Slovenska o. z., so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, právne zastúpený Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 1.160,20 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 12C/176/2014 - 30 zo dňa 16. 06. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy právneho zastúpenia vo výške 138,90 Eur (štvrtý výrok), p o t v r d z u j e .

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy odvolacieho konania vo výške 46,91 Eur, na účet eventuálne k rukám jeho právneho zástupcu, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) uznesením zo dňa 16. 06. 2015 rozhodol, že konanie sa zastavuje (prvý výrok), žalobcovi vrátil časť zaplateného súdneho poplatku (druhý výrok), žalovanému náhradu trov konania nepriznal (tretí výrok) a ďalej rozhodol, že žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy právneho zastúpenia vo výške 138,90 Eur, na účet alebo do rúk jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia (štvrtý výrok). O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p., keďže z procesného hľadiska žalobca zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť. Žalovaný, ktorý by mal nárok na náhradu trov konania v zmysle uvedeného ustanovenia si nárok na náhradu trov neuplatnil, preto mu súd ich náhradu nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, ktorý vstúpil podľa § 93 ods. 2 O.s.p. z vlastného podnetu, priznal okresný súd podľa § 93 ods. 4 O.s.p. a § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p. uplatnenú náhradu trov konania, a to trovy právneho zastúpenia. Konkrétne išlo o náhradu vo výške 138,90 Eur (2 úkony právnej služby - prevzatie veci a podanie vyjadrenia po 61,41 Eur a 2x prináležiaca paušalizovaná náhrada trov po 8,04 Eur).

Proti uvedenému uzneseniu vo výroku, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania (štvrtý výrok) podal žalobca (prostredníctvom právneho zástupcu) v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že rozhodnutie neobsahuje žiadne zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Podotkol, že nenapáda otázku samotného právneho zastúpenia, ale účelnosť nákladov na toto zastúpenie a nepreskúmateľnosť aplikácie zákonného ustanovenia, na základe ktorého súd rozhodol o jeho povinnosti nahradiť trovy konania. Pri posúdení otázky účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nevezal súd do úvahy, že ide

o subjekt, ktorý je ex lege považovaný za odborne spôsobilý na vykonávanie toho, k čomu si "najíma" právneho zástupcu, a teda danú činnosť môže vykonať aj sám. Podporne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/9/2013. Ak zákonodarca priznal nejakému subjektu určité osobitné postavenie aj vo vzťahu k súdnemu konaniu, potom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. V opačnom prípade by bolo minimálne nelogické, keby sa osobitné postavenie priznávalo subjektu, ktorý nie je schopný a spôsobilý realizovať svoju činnosť. Predložené podanie vedľajšieho účastníka je zhodné, ako predkladá v iných veciach. Poukázal ďalej na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo 5/2013 a na to, že združenie namiesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa prostredníctvom odborne vyškolených zamestnancov a členov, vstupuje do konania vždy už zastúpené právnym zástupcom, a to pravidelne vo všetkých konaniach a bez výnimky. Odôvodnené právne zastupovanie môže byť na mieste len v mimoriadne obtiažnych veciach. V opačnom prípade ide o zneužívanie zákona, pretože už samotné združenie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti. Rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nedôvodné a nezákonné. Súd nezákonne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov aj preto, že tento subjekt ani nemá postavenie vedľajšieho účastníka. Okresný súd v odôvodnení uviedol, že odporca nevyjadril svoj nesúhlas s účasťou vedľajšieho účastníka v konaní, a preto má za to, že absenciu súhlasu nemožno považovať za nesúhlas. Záver súdu prvého stupňa nemá oporu v zákone, absencia súhlasu znamená, že súhlas s účasťou nejestvuje, pričom nie je daný podstatný dôvod, pre ktorý by sa tak stalo. Na základe uvedených skutočností žiadal rozhodnutie okresného súdu v napadnutom výroku zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania (právneho zastúpenia) nepriznáva.

Vedľajší účastník (prostredníctvom právneho zástupcu) v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že do konania nevstúpil hromadným podaním, ale konkrétnym oznámením o vstupe a ani podané vyjadrenie nebolo formulárové a uvádzalo len skutočnosti, na základe ktorých došlo k zastaveniu konania. Žalobca podáva opakovane nedôvodné žaloby proti spotrebiteľom, ktorí sa však v konaní nevedia brániť a Združenie spotrebiteľov Slovenska o. z. z daného dôvodu voči takýmto praktikám bojuje, pričom rovnako ako žalobca využíva na vypracovanie právnych vyjadrení advokáta. Je nepochopiteľné, že žalobca poukazuje najmä na neúčelnosť trov právneho zastúpenia, pričom sám podáva hromadné formulárové žaloby, ktoré sú často neúplné, bez znalosti veci. Ďalej uviedol, že sa vyjadril k doručenému návrhu v rozsahu, v akom to považoval za potrebné a bol v konaní úspešný, tým že konanie bolo voči spotrebiteľovi zastavené a nesporne mu vznikli trovy právneho zastúpenia, ktoré boli nielen účelne vynaložené, ale viedli k úspechu žalovaného ako spotrebiteľa v spore. V konaní neexistuje žiadny dôvod, pre ktorý by mu trovy právneho zastúpenia nemali byť priznané. K námietke žalobcu, že on ako vedľajší účastník ku svojmu vstupu do konania nemal odporcov súhlas, uviedol, že oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania bolo doručené súdu pred nadobudnutím právoplatnosti zákona č. 353/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. V čase doručenia oznámenia o vstupe zákon podmienku súhlasu nevyžadoval. Na základe uvedeného navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý výrok prvostupňového súdu potvrdil. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania (trov právneho zastúpenia), ktorých výšku presne špecifikoval.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril

V dôsledku odvolania krajský súd ako súd odvolací (§10 ods. 1 O. s. p.), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku podľa ustanovenia § 219 ods. 1,2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy (v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), konkrétne zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú uzavrel dňa 23. 09. 2009 žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník. Oznámením doručeným okresnému súdu dňa 06. 10. 2014 oznámil svoj vstup do konania na strane žalovaného vedľajší účastník Združenie spotrebiteľov Slovenska o. z., so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica. Dňa 19. 12. 2014 bolo súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka, v ktorom vzniesol námietku premlčania a uplatnil si náhradu trov konania. Podaním doručeným okresnému súdu dňa 15. 06. 2015 vzal žalobca návrh na začatie konania v celom rozsahu späť. S ohľadom na uvedené potom prvostupňový súd odvolaním napadnutým uznesením konanie zastavil.

Podľa § 146 ods. 1 O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie

- a) mohlo sa začať i bez návrhu;
- b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné;
- c) bolo zastavené,
- d) začalo na návrh prokurátora.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. Ustanovenie druhého odseku § 146 O.s.p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou, a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak účelne vynaložené trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie §146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, pretože potom by išlo o posúdenie dôvodnosti samotnej žaloby. V predmetnom prípade sa žalobca od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 1160,20 Eur s príslušenstvom. Následne došlo k späťvzatiu návrhu na začatie konania bez uvedenia konkrétneho dôvodu. Z uvedeného je teda zrejmé, že sa nejednalo o späťvzatie v dôsledku správania samotného žalovaného (teda o prípad upravený v druhej vete § 146 ods. 2 O.s.p.) a zastavenie konania teda procesne zavinil žalobca. V tejto súvislosti odvolací súd ešte považuje za potrebné uviesť, že pri posudzovaní zavinenia v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. použitý výraz „zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorej príčinou je správanie účastníka konania (teda i jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatiu návrhu). Prvostupňový súd tak v zmysle uvedenej právnej úpravy správne priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, nakoľko tieto boli riadne uplatnené a účelne vynaložené (príprava a prevzatie zastúpenia v konaní, v ktorom je účastníkom spotrebiteľ za účelom realizácie ochrany spotrebiteľa subjektom na to určeným). Samotná výška trov konania vedľajšieho účastníka nebola rozporovaná, preto sa ňou odvolací súd pri rešpektovaní § 212 ods. 1 O.s.p. nezaoberal. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutom výroku ako vecne správne potvrdil.

Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia okresného súdu (t.j. prvý až tretí výrok) zostali nedotknuté (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Keďže bol v odvolacom konaní úspešný, súd mu v zmysle § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. náhradu týchto trov priznal. Trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 30,71 Eur (§13a ods. 2 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov) a z režijného paušálu vo výške 8,39 Eur (§ 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky) a 20 % DPH, spolu vo výške 46,91 Eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.